

stemmelser, at Reglerne om Kompensation og Udlaan ogsaa skal gælde for enhver, der uden at være Medlem af Fondsbørsen driver Næring som Vekselerer, altsaa ogsaa for de saakaldte Outsider-Vekselerere.

§ 4 handler om Fondsbørsmedlemmernes Provision. I det i Aar i Landstinget forelagte Lovforslag var det foreslaaet, at Provisionssatserne skulde fastsættes af Ministeren i Fondsbørsvedtægten, altsaa ikke fastsættes i selve Loven, ud fra den Betragtning, at denne Fastsættelse af Maksimalsatserne maatte betragtes som et administrativt Anliggende. Denne Betragtning blev i Virkeligheden ogsaa tiltraadt af Landstingsudvalgets Flertal, der i Betænkningen netop udtaler, at man er enig i, at Provisionssatsernes Fastsættelse naturligt maatte høre til de Omraader, med Hensyn til hvilke det maatte være overladt Handelsministeren at træffe de nærmere Bestemmelser. Men da nu paa den anden Side Loven en Gang havde fastsat visse Maksimalsatser, og da de Misforhold, men havde paapeget, ikke gjaldt Fonds, man kun Aktier, foreslog man at bibeholde Maksimalsatserne for Fonds Vedkommende, medens man kun lod de i Loven fastsatte Maksimalsatser for Aktier udgaa. Dette Forslag kunde jeg tiltræde, idet jeg samtidig havde udtalt under Behandlingen, at det ikke var min Hensigt i den nærmeste Fremtid at skride til nogen egentlig Forhøjelse af de gældende Provisionssatser, men at jeg maatte forbeholde mig indenfor den her fastsatte Maksimalsats af $\frac{1}{8}$ pCt. at regulere Provisionsforholdene saaledes, at man fjernede nogle af de største Urimeligheder, som opstod derigennem, at Kursen for en hel Række Papirer laa langt under Pari, saaledes at Vekselererne i mange Tilfælde gjorde Forretninger for næsten slet ingenting eller endog med Tab.

§ 5 er kun en Tydeliggørelse af den tilsvarende Bestemmelse i den gældende Lov. Den tilsigter at give et positivt Udtryk for, at Handelsministeren er beføjet til ikke alene for stedse, men ogsaa midlertidigt at fratage et Medlem Anerkendelsen. § 6 har jeg omtalt, og hvad § 7 angaar, skal jeg bemærke, at Ændringen til § 11, 1ste Stykke, er en Konsekvens af den i Forslagets § 3 optagne Bestemmelse om, at de deri omtalte Regler for Kompensation og Udlaan ogsaa skal udstrækkes til Vekselerere udenfor Fondsbørsen, medens Ændringen i § 11, 2det Stykke, kun tilsigter at tydeliggøre det, der var Hensigten med den gældende Lov, ved i Loven at give positivt Udtryk for,

at Skønnet over, hvilke Oplysninger Børskommissæren kunde kræve, maa ligge hos Tilsynet selv og ikke hos den paagældende Vekselerer. § 8 hænger sammen med Forslagets § 2 og behøver ikke nogen nærmere Omtale.

Lovforslaget har været underkastet en indgaaende Behandling i Landstinget. Der har under Forhandlingen der været stillet nogle Ændringsforslag fra Socialdemokraternes Side, som jeg imidlertid ikke har kunnet tiltræde, da de efter min Mening dels vilde forandre Lovforslagets Karakter i væsentlig Grad, dels vilde foregribe den Revision, som forestaar i 1925. Da jeg formoder, at Lovforslaget ogsaa i det høje Ting vil blive henvist til Udvalg, skal jeg paa dette Tidspunkt nøjes med disse Bemærkninger og anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Aksel Jensen: Efter den udførlige Redegørelse, den højtærede Handelsminister her har givet det høje Ting, kan jeg nøjes med ganske kort paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Forslag. Det tilsigter at foretage enkelte Ændringer i Loven af 4. Oktober 1919, og det har været Genstand for en lang og grundig Overvejelse i det andet høje Ting, idet det har været behandlet baade i forrige Rigsdagssamling og i denne, medens man i den mellem-liggende Tid har foretaget Undersøgelser paa de europæiske Børsers om, hvorledes Forholdene der er ordnet. Jeg tror, den Form, man har fundet for Lovforslaget, er saaledes, at man ogsaa her i Tinget maa kunne slutte sig til det og kunne behandle det færdigt i Løbet af kort Tid.

Lovforslagets Hovedformaal er at foretage en Ændring i Lovens § 9, som tager Sigte paa Tidsforretningerne paa Børsen. Det er rigtigt, hvad den højtærede Handelsminister nævnte før, at den Ordning, der blev fastslaaet ved Loven af 4. Oktober 1919, er det ikke lykkedes at gennemføre, da der blandt Vekselererne næredes forskellige Betæneligheder ved at gaa med til den Afviklingskasse, der var paatænkt. Jeg kan derfor fuldt ud billige, at man her tilsigter at gennemføre en Ændring, men paa en lempelig og forsigtig Maade, saa at man prøver sig frem for at finde den Form, som er mest passende og formaalstjenlig. Jeg mener, Formaalet stadig maa være at finde faste Regler for Terminsforretningerne paa Børsen, for Køb og Salg paa senere Tid, saa at der skabes den størst mulige Tryghed for det Publikum, der handler paa Børsen,